

Ambtelijke reactie gemeente Berkelland op nieuwe Wet inburgering

Augustus 2019

Onderstaand de ambtelijke reactie van de gemeente Berkelland op de nieuwe Wet Inburgering, zoals bekend in augustus 2019. We kunnen ons vinden in de reactie van de VNG en de ambtelijke reactie in het Achterhoeks samenwerkingsverband. In aanvulling hierop hebben wij nog enkele punten genoteerd die voor onze gemeente en regio van toepassing zijn als het gaat om inburgering.

1. Prestatiebekostiging gemeenten. Het voornemen is dat de bekostiging van het nieuwe stelsel deels middels prestatiebekostiging wordt vormgegeven. Houdt het ministerie hierbij ook rekening met de leerbaarheid en competenties van statushouders, en de lokale mogelijkheden voor integratie en participatie?
2. De lage taakstelling zorgt ervoor dat kosten voor de maatschappelijke begeleiding hoog zijn, omdat het lastiger is om (grote) groepen te vormen en de reiskosten hoog zijn.
3. PIP. In de wet wordt verondersteld dat de partij die de PIP gaat uitvoeren onafhankelijk moet zijn, maar gezien de opdrachtgevers-opdrachtnemersrelatie lijkt ons dat niet realistisch.

Punten uit regionaal verband:

1. Artikel 18 Gemeentelijke samenwerking. Binnen de arbeidsregio Achterhoek zijn de afstanden groot en niet altijd goed te bereizen met het openbaar vervoer. Door deze geografische afstanden is doeltreffende en doelmatige uitvoering niet altijd mogelijk. Er is op beleidsmatig niveau wel samenwerking.
2. Artikel 7.4.3. Voorschriften examens opleidingen educatie. Vraag; heeft dit ook betrekking op de locatie waar de examens inburgering worden afgenomen? Opgemerkt moet worden dat er voor examens nu soms lange reizen moeten worden gemaakt vanuit de Achterhoek. Dit kan bezwaarlijk zijn voor de resultaten. Daarbij komt dat hieraan voor gemeente ook de reiskosten stijgen. Het is wenselijk om een maximale reisafstand voor een examen te bepalen.
3. Doenvermogen. Uitgangspunt van de wet is het vroegtijdig starten met inburgering. Opgemerkt wordt dat de IND een achterstand heeft in de behandeling van aanvragen. Het komt hierdoor voor dat mensen als ze een status krijgen al lange tijd op een proces opvang locatie zitten (POL) en hierdoor in een passieve modus komen. Hierdoor gaat het dus 'doenvermogen' achteruit. Dus voorwaarde voor vroegtijdig starten is dus ook dat dit voorkomen wordt door een snellere afhandeling van de aanvragen van de IND. Hierbij verwijzen wij naar het rapport 'Weten is nog geen doen. Een realistisch perspectief op redzaamheid' van de WRR.
4. Met betrekking tot het vroegtijdig starten van een traject in het AZC wordt opgemerkt dat dit mogelijk gevolgen kan hebben voor het aanbod inburgering in de plaatsen waar een AZC is. De kans is dat er daar meer dan nu al inburgering wordt gestart. Nu is het weleens zo dat iemand op het AZC al start met online inburgering. Omdat nu taal en praktijk meer gekoppeld worden zal dat een effect hebben op het aanbod in de regio. In onze regio is dat Winterswijk.
5. Ontbreken van een overgangsregeling. In de voorgestelde wet is geen overgangsregeling getroffen. Dat betekent dat mensen die eind 2019 een status krijgen nog onder de oude wet vallen en er nog zeker tot en met 2023

recht hebben op bijvoorbeeld de ontheffingsnorm van 600 uur. Dit zal voor ongelijkheid zorgen onder de doelgroep.

6. Artikel 8. De onderwijsroute. Het is begrijpelijk dat het ministerie met de leeftijdsriteria van 28 jaar aan wil sluiten bij de regels rondom de Nederlandse studiefinanciering. Deze wet sluit echter niet aan bij de praktijk. Veel vluchtelingen hebben een opleiding die onderbroken is door oorlog en die aanvulling behoeft in Nederland. Dit betreft ook mensen die ouder zijn dan 28 jaar. Het is een gemiste kans als de potentie van deze groep niet benut kan worden. Gevraagd wordt of er voor statushouders een uitzondering gemaakt kan worden op deze regel.
7. Artikel 22, 23, 24, 25 over boete. Het opleggen van een boete ligt in verschillende lagen van de overheid. Dit maakt het voor de statushouder en gemeente onoverzichtelijk.
8. Artikel 56a Ontzorgen. Opgemerkt wordt dat de huurtoeslag pas maanden na het aanvragen beschikbaar komt. Hierdoor kan een statushouder onder het bestaansminimum terecht komen. Het is onduidelijk wie de kosten hiervoor draagt.
9. Fraude. Geconstateerd wordt dat wanneer nieuwe aanbieders de markt betreden er een risico is van fraude. Het risico wordt nu wat meer beperkt doordat de gemeenten zelf inkopen en afspraken kunnen maken over voortgang.